

Francosko. Nasproti cerkvi Jezusovega Srca na Montmartre v Parizu sezida se neki »ljudska hiša«. Ta misel se je rodila v glavi socialistov in torej lahko vemo, da bode »ljudska hiša« le v zasramovanje katol. cerkve. Vlada ne brani tega, kako tudi, saj »vrana vrani ne izključe očij«! — V večih mestih se je prikazala kolera, more bite pa spametuje ljudi vsaj ta šiba božja.

Angleško. Novo ministerstvo je sestavljeno, toda njegovo delovanje se nam le pokaže, ali in kaj da je vredno. V prvi vrsti mora dati pravico irskim katolikom in pa delavcem sploh. Oboje je potrebno in gre skupaj. Tedaj počakajmo s sodbo svojo!

Nemškega. V Hamburgu in v sosednih krajih že razsaja kolera. Iz teh krajev torej ne sme niti človek niti kako blago v druge kraje. — Pri armadi se snuje neka sprememba, na korist bode vojakom, ako pride do nje. Doslej mora vojak tri leta služiti cesarja, poslej pa bi le dve leti služil. Sprememba pa stane tudi denarja, račun se, da ga bode 19 milj. treba več, kakor doslej.

Rusko. Minister za vnanje zadeve je šel na Francosko, naj si okrepeča zdravje svoje. Kdo pa mu nasleduje, ako on odstopi? Grof Šuvalov, doslej poslanik v nemškem Berlinu; če se to izgodi, potem se zbližate ruska in nemška država in vojske ne bode več iz lehka, tudi s Francosi ne.

Bolgarsko. V Plovdivu imajo večjo razstavo in pravi se, da hoče vlada v tem času izklicati Bolgarijo za neodvisno; doslej je namreč turski sultan še nekam gospodar čez njo. Nam se ne zdi, da je minister Stambulov toliko drzen, da strmoglavi svojo domovino v tako nevarnost, kakor je za-njo gotova, ako se izkliče za neodvisno.

Srbsko. Vladar Ristič je v skripeih, ker njegovo ministerstvo ne more za-se dobiti v skupščini večine, tudi pri novih volitvah ni upanja za to, za liberalno večino. Zato se trdi celo, da ni več dolga pot do ustaje. To bi bilo jako žalostno in na vse strani mlademu kralju na škodo.

Tursko. Iz Turčije izve se le malo, še celo o koleri je vse tiho; da bi bila le tudi ona tiho t. j. pobrala se iz dežele!

Azija. V Afganistanu je prišlo do vojske med Rusijo in kanom te države. Le-ta je klical angleško vlado na pomaganje. Sicer pa je cela dežela v nemiru, deloma v punku.

Amerika. Razstava v Chicagu ne bode odprta ob nedeljah. Kako je pa pri nas? Ravno o nedeljah vre največ ljudij v razstave in je sploh nedelja kakor navlaš za veselice. Amerika je torej v tem veliko na boljsem.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Poleg studenca je slavno Marijino drevo, kjer je Marija rada počivala, meni pa ni bilo dano pokoja, ker mnogo je še danes pregledati in dan se je že nagnil. Drevo, smokva sykomora, koje sadje na deblu raste, je prastaro in daleč na okolu se razpenja močno vejevje. Last je cesarice Eugenije, soproge Napoleona III., kojej ga je kedive Izmil o priliki odprtja sueškega kanala osobno v dar podelil, in je jako zanemarjeno. Deblo in veje so polne z imeni tujcev v les vrezanimi. Ta neumnost me je razkačila. Tako se mora drevo ugonobiti, če vsak.....

Na urnih oslicah na kolodvor se vračajoči ogle-

damo si še tiče štruce — zadnja znamenitost današnjega dneva — zavod za umetno vzgojo štrucev. Vstopnina za osobje je dva silinga (1 fl. 20 kr.) in celi zavod last nekega angleškega bogataša. Sredi velikega dvora je nizko poslopje, kjer se v umetnih predalih valijo štrucinca jajca. Treba jim je 45 dnij pri 40°R. toplote in teme. Sicer se zvalijo tudi same v žgečem pesku puščave. V polukrogu pa se vrsti brezstrešna stalica za štalico, kjer so zaprti štruci razne starosti v malih trumah do 15 let. Mladi tridnevni so veliki ko naše kokoši in jako prijetne živalice. Če pa odraslega štruca pogledaš na njegovih dolgih nogah, potem rad verjameš, da leti hitreje, ko konj, ker je tolik, da bi mu največi mož komaj z brado na hrbet segnil, vrat do glave pa je še čez meter visok. Žival je divja in zelo močno s kljunom vdari, radi tega je treba dobro paziti, da te prek ograje ne dosegne. Čeravno se je s prva vstopnina vsem previsoka zdela, so koncem bili vendar vsi zadovoljni, da so si ogledali ta zanimiv zavod sredi puščave.

Solnce se bliža zatonu, tudi mene vlak nese nazaj v Kairo k počitku. Strašno sem vpehan! To je pa tudi pot — z vrha piramid v libiški puščavi čez Nilovo polje v Matarije arabske puščave!

IX. Na Kahiranskem gradu v alabastrovi moskeji.

Deveta ura istega večera se je že približala, čas zaželenega počitka. Vročina dneva 45°R. v spomladi spremenila se je v prijeten hlad in lahki vetriči raznašali so čudovite vonjave južnih cvetov po vrtu hotela »de Nil«. Znanci od Rajne me najdejo tu zamišljenega in me povabijo z njimi iti, na vozu je še ravno prostor za enega človeka. Kam? Danes 28. marca je dan smrti Mehmed Alija, ki je pokopan v nam že znani alabastrovi moskiji na gradu. Tam je nočoj velika slavnost.

Take priložnosti zamuditi pač ni mogoče. Urno, le urno na grad! Ravno smo še prav prišli. Brez števila krasnih kočij je že na prostorji pred moskijo, neštete množice ljudstva odhajajo in prihajajo. Sezuli smo obuvala in jih v rokah nosili. Z onim obuvalom, ki hodiš po cesti, ne smeš v moskijo nikjer. Če si ne prineseš posebnih, hodi bos! Ravno sem stopil v veličastno lepo razsvetljeno veliko svetišče. Tam pred mihrab-om je stal kralj ali kedive. Veličastna tišina! Iman je stal na vzvišenem mestu in mu prebral strofno od vnebovzetja preroka. Potem poklekne kralj, poljubi tlak in odide. Moskeja je polna ljudstva. Divji trušč nastane. Drviši se postavljajo v vrste k molitvi.

To je bilo strašno! Hudi duh sam le zamore človeka v take zmote zapeljati. Kako je cela mohamedanska vera posnemanje judovske in kristjanske, je tudi očitno, da so nastali drviši po vzgledu naših redovnikov, ali Bog varnj, da bi te bogoljubne duše v resnici primerjali z drviši. Tudi drviš se posti, veliko posti, biča in križa, živi navadno neoženjen, vse posvetno, tudi denar zaničuje, ali kako je to častenje Boga!

Nekateri živijo samostansko skupaj, drugi beračijo, tretji barantajo ali si služijo živež z rokodelstvom, oni zopet se poslanjajo kot coperniki po ulicah — otrokom v zasmeh.

(Dalje prih.)

Smešnica »Kaj«, vpraša učitelj na skušnji učenca, »kaj si misliš pod mostom na verige?« »Vodo«, odvrne učenec naglo.

Razne stvari.

(Milostljivi knezoškoč) so se v ponedeljek odpeljali na prvi slov. katol. shod v Ljubljani ter so